

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक एकशे पंधरा

अंतिम पिढीच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-03-04

जे लोक बाजूस टाकले जात आहेत, त्यांच्या अंतिम पिढीत काही विशिष्ट भविष्यसूचक लक्षणे ओळखली जातात. तेव्हा ती सर्पसंततीची पिढी ठरते, कारण त्यांनी सैतानाचेच चरित्र धारण केलेले असते. ती व्यभिचारी लोकांची पिढी असते, कारण त्यांनी देवाच्या शत्रूशी अपवित्र संबंध प्रस्थापित केलेले असतात. ते अशा अवस्थेला पोहोचलेले असतात की ते पाहतात, पण समजू शकत नाहीत; ते ऐकतात, पण आकलन करू शकत नाहीत; कारण ते अपरिवर्तित आहेत, आणि त्याचे चित्रण त्यांच्या अंतःकरणे मेदयुक्त झालेली आहेत असे केले आहे. या नेमक्या घटनेविषयी मोशेने प्रथम भाष्य केले.

मग मोशेने सर्व इस्राएलाला बोलावून त्यांना म्हटले, “मिसर देशात परमेश्वराने फारोवर, त्याच्या सर्व सेवकांवर, आणि त्याच्या सर्व देशावर तुमच्या डोळ्यांसमोर जे काही केले, ते सर्व तुम्ही पाहिले आहे; तुमच्या डोळ्यांनी त्या महान परीक्षा, ती चिन्हे, आणि ते महान चमत्कार पाहिले आहेत; तरीही आजपर्यंत परमेश्वराने तुम्हांला जाणण्यास हृदय, पाहण्यास डोळे, आणि ऐकण्यास कान दिले नाहीत.” अनुवाद 29:2-4.

पाहणे आणि ऐकणे या लाओदिकेयन घटनाविषयीच्या पहिल्याच उल्लेखात, देवाच्या लोकांना जे पाहता येत नाही ते म्हणजे त्यांच्या पायाभूत इतिहासातील चिन्हे आणि अद्भुते होय. यिर्मया या घटनेची ओळख शेवटच्या दिवसांत “मूर्ख कुमारी” यांच्या एका वैशिष्ट्यरूपाने करून देतो, आणि ती मूर्ख कुमारींनी तीन देवदूतांच्या संदेशांना स्वीकारण्यास नकार दिल्याचे प्रतिनिधित्व करते; हा नकार पहिल्या देवदूताच्या सृष्टीकर्ता देवाला भय बाळगा या घोषणेतून सुरू होतो. या बंडखोरीमुळे त्यांना उत्तरकालीन पाऊस प्राप्त होत नाही.

हे याकोबाच्या घराण्यात जाहीर करा, आणि यहूदामध्ये हे प्रसिद्ध करा, असे म्हणत: आता हे ऐका, हे मूर्ख आणि विवेकशून्य लोकहो; ज्यांना डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ज्यांना कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत. परमेश्वर म्हणतो, तुम्ही माझा भय बाळगत नाही काय? माझ्या सान्निध्यापुढे तुम्ही थरथरत नाही काय? मी समुद्रासाठी वाळूची सीमा सनातन नियमाने नेमून दिली आहे, म्हणून तो ती ओलांडू शकत नाही; आणि त्याच्या लाटा उसळल्या, तरी त्या प्रबल होऊ शकत नाहीत; त्या गर्जल्या, तरी त्या तिच्यावरून जाऊ शकत नाहीत. पण या लोकांचे हृदय फितुरीचे आणि बंडखोर आहे; ते फितूर झाले आहेत आणि निघून गेले आहेत. ते आपल्या मनातही म्हणत नाहीत, चला, आपण आता परमेश्वर, आपला देव, याचे भय धरू, जो योग्य वेळी पूर्वीचा व नंतरचा पाऊस देतो; तो आपल्यासाठी कापणीच्या नेमलेल्या आठवड्यांची राखण करतो. तुमच्या अधर्मांनी या गोष्टी दूर केल्या आहेत, आणि तुमच्या पापांनी चांगल्या गोष्टी तुमच्यापासून रोखून धरल्या आहेत. यिर्मया ५:२०-२५.

यहेज्केल त्या लोकांची ओळख करतो जे “पाहतात, पण समजत नाहीत” या स्वरूपात दर्शविलेल्या वैशिष्ट्यांचे प्रकटीकरण करतात, आणि त्यांना बंडखोर घराणे असे संबोधतो. ते असे बंडखोर घराणे आहेत की जे आपल्या पायाभूत इतिहासाकडे पाहणार नाहीत; जे मूर्ख कुमारी आहेत; जे अपरिवर्तित आहेत, कारण त्या पहिल्या देवदूताचा संदेश नाकारतात, आणि तो नाकारणे म्हणजे सर्व संदेश नाकारणे होय; कारण जर तुम्ही पहिल्या देवदूताचा संदेश स्वीकारला नाही, तर तुम्ही दुसराही किंवा तिसराही स्वीकारू शकत नाही. या अवस्थेत, उत्तरपावसाच्या काळात या कुमारींपासून उत्तरपाऊस रोखून धरला जातो. येशूने आपल्या कथनात या वैशिष्ट्याला उद्देशून बोलून झाल्यावर, त्याने पुढे जाऊन पेरणाऱ्याचा दृष्टांत मांडला.

परंतु तुमचे डोळे धन्य आहेत, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान धन्य आहेत, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खचित सांगतो की, अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जे पाहता ते पाहण्याची इच्छा धरली,

तरी ते पाहिले नाही; आणि तुम्ही जे ऐकता ते ऐकण्याची इच्छा धरली, तरी ते ऐकले नाही. म्हणून पेरणाऱ्याच्या दृष्टांताकडे लक्ष द्या. जेव्हा कोणी राज्याचे वचन ऐकतो आणि ते समजून घेत नाही, तेव्हा दुष्ट येतो आणि त्याच्या अंतःकरणात पेरलेले ते हिसकावून नेतो. हा तो आहे ज्याच्याकडे वाटेवर बी पेरले गेले. आणि ज्याच्याकडे खडकाळ ठिकाणी बी पेरले गेले, तो तो आहे जो वचन ऐकतो आणि लगेच आनंदाने ते स्वीकारतो; तरी त्याच्यामध्ये मूळ नसल्यामुळे तो थोडाच काळ टिकतो; कारण वचनामुळे क्लेश किंवा छळ उत्पन्न झाला की, तो तत्क्षणी अडखळतो. आणि काट्यांमध्ये बी पेरले गेलेला तो आहे जो वचन ऐकतो; पण या जगाची चिंता आणि धनाची फसवणूक वचनाला दाबून टाकते, आणि तो निष्फळ ठरतो. परंतु जो चांगल्या जमिनीत बी पेरले गेलेला आहे, तो तो आहे जो वचन ऐकतो आणि ते समजून घेतो; तो फलही देतो आणि उत्पन्न करतो, कोणी शंभरपट, कोणी साठपट, तर कोणी तीसपट. त्याने त्यांच्यापुढे आणखी एक दृष्टांत मांडला आणि म्हणाला, स्वर्गाचे राज्य त्या मनुष्यासारखे आहे ज्याने आपल्या शेतात चांगले बी पेरले; पण माणसे झोपलेली असता, त्याचा शत्रू आला आणि गव्हामध्ये तणे पेरून निघून गेला. पण जेव्हा पात उगवली आणि पीक धरले, तेव्हा तणेही दिसू लागली. तेव्हा घरमालकाचे सेवक त्याच्याकडे आले आणि त्याला म्हणाले, महाराज, आपण आपल्या शेतात चांगले बी पेरले नव्हते काय? मग त्यात तणे कोठून आली? तो त्यांना म्हणाला, हे शत्रूने केले आहे. सेवक त्याला म्हणाले, तर मग आपण आम्ही जाऊन ती गोळा करावी, अशी तुमची इच्छा आहे काय? पण तो म्हणाला, नाही; कारण तणे गोळा करताना तुम्ही त्यांच्याबरोबर गहूही उपटून काढाल. कापणीपर्यंत दोन्ही एकत्र वाढू द्या; आणि कापणीच्या वेळी मी कापणी करणाऱ्यांना सांगेन, प्रथम तणे एकत्र गोळा करा आणि ती जाळण्यासाठी मोळ्या बांधा; पण गहू माझ्या कोठारात जमा करा. मत्तय 13:16-30.

मूर्ख हे तण आहेत, आणि शहाणे हे गहू आहेत. दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतात तेलाचा ताबा हाच त्या दोन वर्गातील भेद प्रकट करतो; आणि गहू व तण यांच्या बाबतीत तो या गोष्टीवर आधारित आहे की बी, म्हणजे वचन, समजले जाते की नाही. मोशेद्वारे ज्यांना दिसणार नाही आणि म्हणून समजणार नाही असा जो वर्ग प्रथम उल्लेखिला आहे, तो समजला जाणारा संदेश पायाभूत इतिहासातील चिन्हे व अद्भुते हाच असल्याचे ठरवतो. आणि बंडखोर घराण्याच्या आंधळेपणाच्या घटकांविषयी एलेन व्हाइट यांचा शेवटचा भविष्यसूचक संदर्भ असे ओळखून देतो की सर्व धर्मी पुरुष ज्याला पाहण्याची इच्छा बाळगत होते, ते पाहण्याचे ज्यांना आशीर्वाद मिळालेले डोळे होते, ती इतिहासघटना म्हणजे मिलेराइट चळवळीचा इतिहास होय.

१८४०-१८४४ या काळात दिलेले सर्व संदेश आता प्रभावीपणे मांडले गेले पाहिजेत, कारण पुष्कळ लोकांनी आपला मार्गदर्शक बिंदू गमावला आहे. हे संदेश सर्व मंडळ्यांपर्यंत पोहोचले पाहिजेत.

“ख्रिस्त म्हणाला, ‘धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खचित सांगतो, की अनेक संदंष्टे आणि नीतिमान पुरुषांनी ज्या गोष्टी तुम्ही पाहता त्या पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या त्यांनी पाहिल्या नाहीत; आणि ज्या गोष्टी तुम्ही ऐकता त्या ऐकण्याची इच्छा धरली, पण त्या त्यांनी ऐकल्या नाहीत’ [Matthew 13:16, 17]. धन्य आहेत ते डोळे ज्यांनी 1843 आणि 1844 मध्ये दिसलेल्या गोष्टी पाहिल्या.” Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

येशू नेहमी आरंभीच्या गोष्टीद्वारे शेवट स्पष्ट करतो, आणि ज्यांना डोळे आहेत, परंतु ते पाहत नाहीत किंवा समजत नाहीत, यांचा पहिला उल्लेख आणि शेवटचा उल्लेख हे ओळखून देतात की बंडखोर घराण्याचा मूलभूत इतिहास तोच आहे जो दिसत नाही, आणि म्हणून नाकारला जातो, आणि अशा प्रकारे मूर्खांना उत्तरवर्षाव ओळखण्यापासून प्रतिबंध करतो. 1840-1844 चा इतिहास प्राचीन इस्राएलच्या मिसरी दास्यातून झालेल्या सुटकेद्वारे आदर्शरूपाने दर्शविण्यात आला होता. प्रारंभीच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेतून पार पडण्यात प्राचीन इस्राएलचे अपयश त्यांना कादेशपर्यंत घेऊन आले, जिथे त्यांनी दहा गुप्तहेरांचा खोटा अहवाल स्वीकारला आणि त्यांना पुन्हा मिसरात घेऊन जाण्यासाठी एक नवीन प्रधान निवडला. चाळीस वर्षांनंतर त्यांना पुन्हा कादेश येथे आणण्यात आले, आणि खडकाला दुसऱ्यांदा प्रहार करून मोशे अपयशी ठरला.

मोशे अपयशी ठरला तरीही यहोशवा त्यांना वचनदत्त देशात नेण्यासाठी पुढे गेला. कादेश येथील शेवटच्या परीक्षेची एक गंभीर बंड जोडलेले होते, कारण येशू नेहमी प्रारंभाद्वारे अंताचे चित्रण करतो; आणि चाळीस वर्षांच्या प्रारंभी कादेश येथे दहा हेरांच्या बंडाने, तसेच चाळीस वर्षांच्या समाप्तीलाही, कादेश येथे एका महान बंडाचेही चित्रण केले आहे. तरीसुद्धा, कादेश येथे मोशेच्या बंड असूनही, वचनदत्त देशात प्रवेश करण्याचे दर्शन अधिक काळ विलंबित झाले नाही.

१८६३ मधील बंडखोरीतून, ज्याने १८८८ मधील अधिक वाढलेल्या बंडखोरीकडे नेले, ज्याने १९१९ मधील आणखी तीव्र बंडखोरीकडे नेले, आणि जी १९५७ मधील बंडखोरीत पराकाष्ठेला पोहोचली, येशूने लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमला पुन्हा कादेश येथे आणले. त्याने त्यांना त्या इतिहासाकडे पुन्हा आणले, जिथे तिसरा देवदूत आला आणि एका परीक्षेच्या प्रक्रियेला आरंभ झाला, जी शेवटी १८६३ मधील बंडखोरीत आणि लाओदिकीया या अरण्यातील भटकंतीच्या निर्वासनात प्रकट झाली. तिसरा देवदूत लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम इतिहासात १९ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रवेशला, जेव्हा प्रकटीकरण अठरा मधील सामर्थ्यवान देवदूत, जो तिसराच देवदूत आहे, खाली उतरला. त्यानंतर त्याने बाबेल कोसळली आहे, अशी घोषणा केली, जसे निम्रोदाच्या मनोऱ्याच्या पाडावाद्वारे पूर्वछायित करण्यात आले होते, तसेच न्यूयॉर्क शहरातील मनोरे पाडले गेले तेव्हा.

“तिसऱ्या देवदूताचा संदेश समजला जाणार नाही; आणि जी ज्योती आपल्या गौरवाने पृथ्वीला प्रकाशित करील, तिला तिच्या प्रगत होत जाणाऱ्या गौरवात चालण्यास नकार देणाऱ्यांकडून खोटी ज्योती म्हटले जाईल.”
Review and Herald, May 27, 1890.

प्राचीन इस्राएलप्रमाणेच आधुनिक इस्राएलाबाबतही आहे. १९ सप्टेंबर, २००१ चे साक्षीदार असलेली पिढी ही अंतिम पिढी आहे. येशूने लूक अध्याय एकवीसमध्ये म्हटले की, “ही पिढी,” आणि त्याने त्या पिढीची ओळख अशी करून दिली की ती म्हणजे जेव्हा आकाश व पृथ्वी नाहीशी होतील त्या काळात जगणारे लोक; आणि हे दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी घडते. ख्रिस्ताच्या पुनरागमनाचे साक्षीदार होण्यासाठी जिवंत राहणारी ती पिढी असे एक चिन्ह ओळखलेले असेल की जे त्यांना सिद्ध करून दाखवते की तेच अंतिम पिढी आहेत. त्यांना ठाऊक असेल आणि ते समजून घेतील की “प्रत्येक दृष्टान्ताचा परिणाम” यापुढे “लांबणीवर” राहणार नाही, अशा काळात जगणारे तेच आहेत.

येशू शिष्यांसह मंदिरातून बाहेर पडत असताना, मंदिराच्या विनाशाविषयी त्याने केलेल्या वर्णनाचा अर्थ काय होता हे त्यांनी त्याला समजावून सांगण्याची विनंती केली. तो संवाद त्या अंतिम पिढीमध्ये त्याच्या शिष्यांमध्ये होणाऱ्या संवादाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. शिष्यांना हे समजून घ्यायचे होते की, जेव्हा त्याने वारंवार असे शिकविले आहे की लॉडिकीया येथील अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी झाडून काढली जाणार आहे, कारण त्यातील उपासक त्याच्या तोंडातून वांतीप्रमाणे बाहेर टाकले जातात आणि यापुढे ते त्याच्यासाठी बोलणारे राहत नाहीत, तेव्हा त्याचा नेमका अर्थ काय आहे.

शिष्यांना उत्तर देताना येशूने यरुशलेमच्या विनाशाचे आणि त्यानंतरच्या इतिहासाचे, जगाच्या अंतापर्यंतचे, वर्णन केले. एकोणिसाव्या वचनापर्यंतचा ऐतिहासिक आढावा मांडल्यानंतर, तो मग यरुशलेमच्या विनाशाविषयी बोलतो—असा विनाश जो कृसावरील प्रसंगी घडू शकला असता; परंतु देवाच्या करुणेमुळे व सहनशीलतेमुळे तो सुमारे चाळीस वर्षे पुढे ढकलण्यात आला. त्या चाळीस वर्षांच्या शेवटी, एक अवशिष्ट विनाशातून सुटणार होता; परंतु तेव्हाच, जेव्हा त्यांनी त्याने दिलेले चिन्ह ओळखले असते.

प्राचीन इस्राएलच्या आरंभी चाळीस वर्षांचा एक कालखंड होता, जो दहा गुप्तहेरांच्या बंडखोरीवरील न्यायाने सुरू झाला; तो मोशेच्या मध्यस्थीमुळे चाळीस वर्षे पुढे ढकलला गेला होता. प्राचीन इस्राएलच्या शेवटी कृसावरील बंडखोरीवर एक न्याय झाला, जो ख्रिस्ताच्या दीर्घसहनशीलतेमुळे व दयेने चाळीस वर्षे पुढे ढकलला गेला होता. या दोन्ही इतिहासांमध्ये सुटून गेलेला एक अवशिष्ट वर्ग होता. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या आरंभीद्वारे तिच्या शेवटाचे उदाहरण दाखवितो.

येशूने यरुशलमच्या विनाशाशी संबंधित चिन्हाचा उल्लेख केला आणि त्याची ओळख “प्रतिशोधाचे दिवस” अशी करून दिली.

आणि जेव्हा तुम्ही यरुशलम सैन्यांनी वेढलेले पाहाल, तेव्हा समजा की तिचे उजाड होणे जवळ आले आहे. तेव्हा जे यहुदियात आहेत त्यांनी डोंगरांकडे पळून जावे; आणि जे तिच्या मध्यभागी आहेत त्यांनी बाहेर निघून जावे; आणि जे ग्रामीण प्रदेशांत आहेत त्यांनी तिच्यात प्रवेश करू नये. कारण हे सूडउगवणीचे दिवस आहेत, जेणेकरून जे काही लिहिलेले आहे ते सर्व पूर्ण व्हावे. लूक 21:20-22.

“सूडाचा दिवस” म्हणजे शेवटच्या सात पीडा होत, आणि याच कारणास्तव सिस्टर व्हाईट यरुशलमच्या विनाशाची सांगड शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या कार्यकारी न्यायाशी घालते.

हे राष्ट्रांनो, ऐकण्यासाठी जवळ या; आणि हे लोकांनो, कान द्या: पृथ्वीने ऐकावे, आणि तिच्यामध्ये जे काही आहे ते सर्व; जगाने, आणि त्यातून उत्पन्न होणाऱ्या सर्व गोष्टींनी ऐकावे. कारण परमेश्वराचा संताप सर्व राष्ट्रांवर आहे, आणि त्याचा क्रोध त्यांच्या सर्व सैन्यांवर आहे: त्याने त्यांचा संपूर्ण नाश केला आहे, त्याने त्यांना कत्तलीसाठी सोपविले आहे. त्यांच्या ठार मारलेल्यांनाही बाहेर फेकले जाईल, आणि त्यांच्या प्रेतांचा दुर्गंध वर येईल, आणि पर्वत त्यांच्या रक्ताने वितळून जातील. आणि आकाशातील सर्व सेना नाहीशी होईल, आणि आकाशे गुंडाळलेल्या ग्रंथासारखी एकत्र गुंडाळली जातील: आणि त्यांची सर्व सेना खाली पडेल, जशी वेलावरील पाने गळून पडतात, आणि जसा अंजीराच्या झाडावरून कच्चा अंजीर गळून पडतो. कारण माझी तलवार आकाशात भिजली आहे: पाहा, ती न्यायासाठी इद्रुमियावर, आणि माझ्या शापाच्या लोकांवर उतरून येईल. परमेश्वराची तलवार रक्ताने भरलेली आहे, ती मेदाने तुप्त झाली आहे, आणि कोकरे व बकरे यांच्या रक्ताने, मेंढरांच्या मूत्रपिंडांच्या मेदाने; कारण बोझामध्ये परमेश्वराचा यज्ञ आहे, आणि इद्रुमियाच्या देशात मोठी कत्तल आहे. आणि रानगवे त्यांच्याबरोबर खाली येतील, आणि वासरे बैलांबरोबर; आणि त्यांची भूमी रक्ताने भिजून जाईल, आणि तिची धूळ मेदाने तुप्त होईल. कारण तो परमेश्वराच्या सूडाचा दिवस आहे, आणि सियोनच्या वादासाठी प्रतिफळ देण्याचे वर्ष आहे. यशया 34:1-8.

येशूने नझरेथ येथे आपले पहिले सार्वजनिक सादरीकरण केले आणि स्वतःला मशीहा म्हणून घोषित केले. त्या सादरीकरणावर “प्रथम उल्लेख” या नियमाचे संदेष्टापूर्वक अधिराज्य होते. त्याने निवडलेल्या वाचनाने हे स्पष्ट केले की, त्याच्या कार्यात “परमेश्वराच्या सूडाच्या दिवसाची” घोषणा करणेही समाविष्ट होते. जो, यशयाच्या मते, “सियोनच्या वादासाठी प्रतिफळांचे वर्ष” असेही आहे.

नाझरेथ येथेच ख्रिस्ताने आपल्या सार्वजनिक सेवाकार्याची सुरुवात केली आणि स्वतःला मशीहा म्हणून घोषित केले. त्याच वेळी, ज्यांनी त्याचे शब्द ऐकले, पण त्यांचा अर्थ ग्रहण केला नाही, त्यांनी त्याला पर्वतावरून खाली फेकून मारण्याचा प्रयत्न केला. त्याच्या सेवाकार्याच्या आरंभी त्याच्या स्वतःच्या नगरातील लोकांनी त्याला ठार मारण्याचा प्रयत्न केला, आणि त्याच्या सेवाकार्याच्या शेवटी त्याच्या स्वतःच्या लोकांनी त्याला ठार मारले. त्याच्या सेवाकार्याचा उद्देश स्वतःला मशीहा म्हणून ओळख करून देणे हा होता; आणि बाप्तिस्म्याच्या वेळी अभिषिक्त झाल्यावर तो मशीहा ठरला. त्याच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी, येऊ घातलेल्या मशीहाबद्दलच्या भविष्यवाणीच्या पूर्ततेस मान्यता देण्यासाठी एक दैवी चिन्ह खाली उतरले. 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी, त्या इतिहासाच्या परीक्षेच्या संदेशाविषयीच्या भविष्यवाणीला मान्यता देण्यासाठी एक दैवी चिन्ह खाली उतरले. आणि 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी, त्या इतिहासाच्या भविष्यवाणी केलेल्या संदेशास—जो उत्तरवर्षावाचा संदेश आहे—मान्यता देण्यासाठी एक दैवी चिन्ह खाली उतरले.

“समारी लोकांसोबत दोन दिवस परिश्रम केल्यानंतर, येशू त्यांना सोडून गालीलाकडे आपल्या प्रवासास पुढे निघाला. ज्या नाझरेथमध्ये त्याने आपले बालपण व आरंभीचे तारुण्य व्यतीत केले होते, तेथे तो थांबला नाही. जेव्हा त्याने सभास्थानात स्वतःला अभिषिक्त म्हणून जाहीर केले, तेव्हा तेथील त्याचे स्वागत इतके प्रतिकूल झाले होते की, त्याने अधिक फलदायी क्षेत्रे शोधण्याचा निर्णय घेतला—ज्यांच्या कानांनी ऐकावे आणि ज्यांच्या अंतःकरणांनी त्याचा संदेश स्वीकारावा अशांना उपदेश करण्यासाठी. त्याने आपल्या शिष्यांना घोषित केले की, आपल्या स्वतःच्या देशात संदेष्ट्यास मान मिळत नाही. हे वचन त्या स्वाभाविक अनिच्छेचे प्रकटीकरण करते, जी

अनेक लोकांना त्यांच्या स्वतःच्या मध्ये विनादिखाऊपणे राहिलेल्या, आणि ज्याला त्यांनी लहानपणापासून निकट परिचयाने ओळखले आहे, अशा एखाद्यामध्ये विलक्षण प्रशंसनीय विकास मान्य करण्यास असते. त्याच वेळी, हेच लोक एखाद्या परक्याच्या आणि साहसिकाच्या दाव्यांबद्दल अतिरेकाने उत्तेजित होऊ शकतात." The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

लूक अध्याय एकवीसमध्ये, ख्रिस्त त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची ओळख करून देतो, म्हणजेच त्या अंतिम पिढीची जी मृत्यू पाहत नाही. तो असे करतो, आपल्या त्या इतिहासाचे प्रस्तुतीकरण करून, ज्याची सुरुवात त्याच्या त्या शेवटच्या भेटीपासून झाली होती त्या स्थळी जे पूर्वी त्याच्या पित्याचे घर होते, पण नंतर यहुदांचे घर बनले होते. येशूने मांडण्यास आरंभ केलेल्या त्या ऐतिहासिक कथनात तो त्या बिंदूपर्यंत पोहोचला जिथे यरुशलेम, आणि ज्या मंदिराविषयी शिष्यांना जाणून घ्यायचे होते, त्याचा नाश होणार होता (इ.स. 70). त्याने त्या विध्वंसाची ओळख "प्रतिशोधाचे दिवस" अशी करून दिली, जे त्याच्या सेवाकार्याच्या आरंभीच्या घोषणेचाच एक भाग होते. "प्रतिशोधाचे दिवस" हे केवळ इ.स. 70 मधील यरुशलेमच्या नाशाचेच प्रतिनिधित्व करीत नव्हते, तर सात शेवटच्या पीढांमध्ये दर्शविलेल्या देवाच्या क्रोधाच्या काळाचेदेखील प्रतिनिधित्व करीत होते.

कारण हा सेनाधीश परमेश्वर प्रभूचा दिवस आहे, सूडाचा दिवस, जेणेकरून तो आपल्या विरोधकांचा सूड उगवील; आणि तलवार भक्षण करील, आणि ती तृप्त होईल व त्यांच्या रक्ताने मदोन्मत्त होईल; कारण सेनाधीश परमेश्वर प्रभूचा युफ्रेटीस नदीकाठी उत्तरेकडील देशात एक यज्ञ आहे. यिर्मया 46:10.

बाबेलोनवरील "सूडाचा दिवस," जो "युफ्रेटीस नदीजवळ उत्तर देशात असलेल्या बलिदानाने" दर्शविला आहे, तो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो.

परमेश्वराच्या क्रोधामुळे ते वसले जाणार नाही, तर ते संपूर्ण ओसाड होईल; बाबेलाजवळून जाणारा प्रत्येकजण चकित होईल आणि तिच्या सर्व संकटांवर शीळ घालील. बाबेलाविरुद्ध सभोवार रणरचना करा; धनुष्य ओढणाऱ्या सर्वांनी तिच्यावर बाण सोडा; एकही बाण राखून ठेवू नका; कारण तिने परमेश्वराविरुद्ध पाप केले आहे. तिच्याविरुद्ध सभोवार जयघोष करा; तिने हात दिला आहे; तिचे पाया पडले आहेत, तिच्या भिंती पाडल्या गेल्या आहेत; कारण हा परमेश्वराचा सूड आहे; तिच्यावर सूड उगवा; जसे तिने केले, तसेच तिच्याशी करा. बाबेलातून पेरणारा आणि कापणीच्या वेळी विळा धरणारा यांना तोडून टाका; जुलूम करणाऱ्या तलवारीच्या भयामुळे ते प्रत्येकजण आपल्या लोकांकडे वळतील, आणि प्रत्येकजण आपल्या स्वतःच्या देशात पळून जाईल. इस्राएल हे विखुरलेले मेंढरू आहे; सिंहांनी त्याला हाकलून लावले आहे; प्रथम अशशूरच्या राजाने त्याला गिळंकृत केले, आणि शेवटी बाबेलाचा हा राजा नबुखदनेस्सर याने त्याची हाडे मोडली. म्हणून सेनाधीश परमेश्वर, इस्राएलचा देव, असे म्हणतो: पाहा, जसा मी अशशूरच्या राजाला दंड केला, तसाच मी बाबेलाच्या राजाला आणि त्याच्या देशाला दंड करीन. आणि मी इस्राएलास पुन्हा त्याच्या निवासस्थानी आणीन, आणि तो कर्मेल व बाशान येथे चारेल, आणि एफ्राईम पर्वतावर व गिलाद येथे त्याचा जीव तृप्त होईल. त्या दिवसांत व त्या काळी, परमेश्वर म्हणतो, इस्राएलाचा अधर्म शोधला जाईल, पण तो आढळणार नाही; आणि यहुदाचे पाप शोधले जाईल, पण ते सापडणार नाही; कारण ज्यांना मी राखून ठेवीन त्यांना मी क्षमा करीन. मराथाईम देशावर चढाई कर, म्हणजे त्याच्यावर, आणि पेकोदच्या रहिवाश्यांवरही; त्यांचा विध्वंस कर आणि त्यांचा पूर्ण नाश कर, परमेश्वर म्हणतो, आणि मी तुला आज्ञा केली त्या सर्वांप्रमाणे कर. देशात युद्धाचा आवाज आहे, आणि मोठ्या संहाराचा आहे. संपूर्ण पृथ्वीचा हातोडा कसा फोडला गेला आणि तुकडे तुकडे झाला! राष्ट्रांमध्ये बाबेल कसे ओसाड झाले आहे! हे बाबेल, मी तुझ्यासाठी सापळा लावला, आणि तूही पकडली गेलीस, आणि तुला त्याची जाणीवही झाली नाही; तू सापडलीस, आणि धरलीही गेलीस, कारण तू परमेश्वराविरुद्ध झगडलीस. परमेश्वराने आपले शस्त्रागार उघडले आहे, आणि आपल्या संतापाची अस्त्रे बाहेर काढली आहेत; कारण हा कस्त्रांच्या देशात सेनाधीश परमेश्वर देवाचा कार्यभाग आहे. तिच्यावर दूरच्या सीमेपासून चढून या, तिची कोठारे उघडा; तिला ढिगांप्रमाणे रचा, आणि तिचा पूर्ण नाश करा; तिच्यातले काहीही शिल्लक राहू देऊ नका. तिचे सर्व बैल मारून टाका; त्यांना कत्तलीकडे जाऊ द्या; हाय त्यांना! कारण त्यांचा दिवस आला आहे, त्यांच्या शिक्षा-भेटीचा काळ आला आहे. बाबेल देशातून पळून जाणाऱ्यांचा व सुटून आलेल्यांचा आवाज, सियोनमध्ये आमच्या परमेश्वर देवाच्या सूडाची, त्याच्या

मंदिराच्या सूडाची घोषणा करण्यासाठी. बाबेलाविरुद्ध धनुर्धार्यांना एकत्र बोलवा; धनुष्य ओढणाऱ्या सर्वांनी तिच्याविरुद्ध सभोवार छावणी टाका; तिच्यातील कोणीही सुटू देऊ नका; तिच्या कृत्याप्रमाणे तिचे फेडा; तिने जे काही केले, त्याप्रमाणे तिच्याशी करा; कारण तिने परमेश्वराविरुद्ध, इस्राएलच्या पवित्र देवाविरुद्ध गर्व केला आहे. यिर्मया 50:13-29.

इ. स. ७० मध्ये यरुशलमाचा झालेला नाश हा बाबेलच्या वेश्येवर झालेल्या कार्यकारी न्यायाचे प्रतीक आहे, ज्याची सुरुवात संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापासून होते. येशूला ठाऊक होते की तो इ. स. ७० या वर्षाची ओळख लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याप्रमाणे करीत आहे, कारण तो आपल्या वचनाचा कर्ता आहे, आणि तोच वचन आहे. शेवटची पिढी आली आहे हे ओळख करून देणारे चिन्ह कोणते आहे, हे समजून घेण्यासाठी येशू लूक अध्याय एकवीसमध्ये मांडून दाखवितो त्या भविष्यवाणीची पार्श्वभूमी ओळखणे महत्त्वाचे आहे.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

“ख्रिस्ताचे आगमन या पृथ्वीच्या इतिहासातील सर्वात अंधकारमय काळात होईल. नोहाच्या आणि लोटाच्या दिवसांनी मनुष्यपुत्राच्या आगमनाच्या अगोदर जगाची जी स्थिती असेल तिचे चित्र उभे केले आहे. शास्त्रवचने, या काळाकडे निर्देश करीत, घोषित करतात की सैतान सर्व सामर्थ्यासह आणि ‘अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह’ कार्य करील.” 2 Thessalonians 2:9, 10. त्याचे कार्य या अंतिम दिवसांत झपाट्याने वाढणाऱ्या अंधकारामुळे, असंख्य भ्रम, पाखंड आणि कपटप्रपंच यांमुळे स्पष्टपणे प्रगट होत आहे. सैतान केवळ जगाला बंदिवान करून नेत आहे असेच नव्हे, तर त्याच्या फसवणुका आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या मंडळ्यांमध्येही पसरत आहेत. महान धर्मत्याग मध्यरात्रीसारख्या गडद अंधकारात विकसित होईल. देवाच्या लोकांसाठी तो परीक्षेचा रात्रीचा काळ असेल, रडण्याची रात्र असेल, सत्याच्या कारणास्तव छळाची रात्र असेल. परंतु त्या अंधकारमय रात्रीतून देवाचा प्रकाश प्रगट होईल.”

तोच ‘अंधारातून प्रकाश प्रकट करतो.’ 2 करिंथकरांस 4:6. जेव्हा ‘पृथ्वी निराकार व रिकामी होती; आणि गहिरे पाण्याच्या पृष्ठभागावर अंधकार होता,’ तेव्हा ‘देवाचा आत्मा पाण्याच्या पृष्ठभागावर संचार करीत होता. आणि देव म्हणाला, प्रकाश होवो; आणि प्रकाश झाला.’ उत्पत्ति 1:2, 3. त्याचप्रमाणे आध्यात्मिक अंधकाराच्या रात्री देवाचे वचन निघते, ‘प्रकाश होवो.’ आपल्या लोकांना तो म्हणतो, ‘उठ, प्रकाशमान हो; कारण तुझा प्रकाश आला आहे, आणि परमेश्वराचे तेज तुझ्यावर उदयास आले आहे.’ यशया 60:1.

“‘पाहा,’ शास्त्र म्हणते, ‘पृथ्वीवर अंधार पसरून जाईल, आणि लोकांवर घनदाट अंधकार असेल; पण परमेश्वर तुझ्यावर उदय पावेल, आणि त्याचे तेज तुझ्यावर दिसून येईल.’ पद २. ख्रिस्त, जो पित्याच्या गौरवाचे प्रकट तेज आहे, तो जगाचा प्रकाश म्हणून या जगात आला. तो मनुष्यांसमोर देवाचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी आला, आणि त्याच्याविषयी असे लिहिले आहे की त्याला ‘पवित्र आत्म्याने व सामर्थ्याने’ अभिषिक्त करण्यात आले, आणि तो ‘सर्वत्र फिरून भले करीत होता.’ प्रेषितांची कृत्ये 10:38. नासरेथ येथील सभास्थानात त्याने म्हटले, ‘प्रभूचा आत्मा माझ्यावर आहे; कारण त्याने मला गरिबांना सुवार्ता सांगण्यासाठी अभिषेक केला आहे; त्याने मला खिन्नहृदयींना बरे करण्यासाठी, बंदिवानांना मुक्ततेची घोषणा करण्यासाठी, आंधळ्यांना दृष्टीप्राप्ती जाहीर करण्यासाठी, चिरडलेल्यांना स्वातंत्र्यात सोडण्यासाठी, आणि प्रभूच्या स्वीकारार्ह वर्षाची घोषणा करण्यासाठी पाठविले आहे.’ लूक 4:18, 19. हेच ते कार्य होते जे त्याने आपल्या शिष्यांना करण्यासाठी सोपविले. ‘तुम्ही जगाचा प्रकाश आहात,’ तो म्हणाला. ‘तुमचा प्रकाश मनुष्यांसमोर असा चमकू द्या, की त्यांनी तुमची चांगली कृत्ये पाहावीत आणि स्वर्गातील तुमच्या पित्याचा गौरव करावा.’ मत्तय 5:14, 16.” संदेष्टे आणि राजे, 217, 218.